

sed denominatio debet fieri a posteriori adiacente et formaliori. igitur correlarium sequens. Sequitur quarto quod est iste propositioes sunt de tertio adiacente ens est album. ens currit album est currens est calidum est et sic de aliis correlarium patet ex regula de primis etiam duabus etiam alii concederent. Alie et tres ultime dicerent ab omnibus aliis de secundo adiacente utrumque tamen sunt de tertio per ex rla et est probatur quod in qualibet eorum est extremum unum tertium adiacens ut sub. 13 reliquum extremum .i. predicatum sit primum adiacens. sed a posteriori adiacente predicari a tertio respectu primi est fienda denotatio igitur et ce. Item rationale est quod propositioes oio convertibiles et oio equipolentes pertineant ad idem adiacens. sed ille due album est et ens est album sunt huiusmodi et secunda est de tertio adiacente correlarium patet ex rla et est conceditur ab aliis. Dicta autem in his regulis et maxime in correlariis istius rle manifeste colliguntur ex dictis aristotelis in principio secundi per armenias ubi ipse exemplificans de propositioibus de secundo adiacente assignat solummodo propositioes de terminis substantialibus. et habentes predicatum speciale et explicitum. et circa eas mouetur quod quid est ut est homo non est homo. est ois homo non est ois homo. Et exemplificans de propositioibus de tertio adiacente solum assignat propositioes habentes aliquod extremum accidentale. ut homo est iustus homo non est iustus circa quas mouentur quodones quia est et quid est. nunquid autem datur propositio de primo adiacente licet partim pateat ex regulis tamen in sequenti articulo dicitur. Quatum igitur ad quartum articulum questionis pro maiori declaratione et confirmacione eorum que dicta sunt in articulo immediate precedenti moueo aliquas difficultates quarum prima est hec. Utrum datur propositio de primo adiacente. quod non patet per communiter loquentes. quod sic arguitur primo. quia propositio de secundo uel tertio datur. ergo illa de primo. Item datur propositio in qua non ponitur aliquod extremum alterius adiacentis a primo igitur et cetera.

Ad hanc difficultatem respondeo quod sic ut rationes adducte declarant. et sunt tales propositioes ens est et ens est ens. hoc etiam patet per regulam primam precedentis articuli. Secunda difficultas est utrum de tur propositio de quarto adiacente.

Ad difficultatem respondeo quod non. et ratio quia omnes termini adiacentes sunt transcendentes vel substantiales vel accidentales. et ita sunt primi adiacentis vel secundi vel tertii que similiter et propositioes. et ita

non datur propositio de quarto adiacente.

Tertia difficultas. utrum tales propositioes. chimera est imaginabilis. antichristus est possibilis. adam est mortuus sit de aliquo adiacente. Respondeo ad difficultatem quod sic quia earum subiecta pertinent ad secundum adiacens et predicata ad primum ut patebit statim. quare etiam propositioes ille sunt de secundo adiacente. Et si diceretur. chimera est significatum. et ideo non significat substantiam neque accidens. Respondeo quod hoc non obstante significat tamen significatum imaginarium se habens ut apprehensum ex communi intellectu per modum substantie. Quarta difficultas postquam non dantur plura adiacentia propositioinum quam predicta tria. Queritur utrum iste propositioes sint alicuius adiacentis. Item si alicuius sunt nunquid sint primi uel secundi uel tertii imaginabile est imaginabile. intelligibile est intelligibile. possibile est possibile. et uidetur quod nullius adiacentis sunt. quod non primi nec secundi nec tertii. nam cum earum extrema sint termini ampliores ente uel quod si ens sequitur quod nullum eorum enti superaddit et per consequens non pertinet ad secundum adiacens nec ad tertium pariter nec ad primum. postquam non adquiretur enti. sed se extendunt ultra ipsum. Ad hanc difficultatem ego respondeo quod omnis terminus significatiuus aut est si ens uel si sibi adequatum. aut est terminus communior et amplior quam si ens. aut est terminus minus communis et minus amplius quam si ens ac ei superaddens. Si autem si ens est sibi adequatum. patet ex dictis quod est primum adiacens. et quia non datur prius primo sequitur quod si est terminus communior et amplior quam si ens ut sunt termini positi in predictis propositioibus. ut si imaginabile. intelligibile et possibile dici debet solum primum adiacens. quare et predictae propositioes sunt de primo adiacente. Sed si est terminus minus communis. et minus amplius quam si ens. tunc pertinet ad secundum adiacens uel tertium. Quinta difficultas est utrum iste propositioes sint de tertio adiacente. album est. calidum est est album. est calidum quod sic patet per antedicta quod non arguitur quia sunt de secundo adiacente. et non de tertio. consequentia nota et antecedens probatur. nam circa primas duas mouetur quod quid est. ut dum queris quid est album. quid est calidum. Ad hanc difficultatem respondeo quod sunt de tertio adiacente ut patuit. Et ad rationem in oppositum quod albi uel calidi esse tanquam accidentis in concreto est alteri inesse. uel alteri ac